ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2017. Випуск 58. Ч. 1. С. 124–130 Visnyk of the Lviv University. Series Chemistry. 2017. Issue 58. Pt. 1. P. 124–130

УДК 548.736

КРИСТАЛІЧНА СТРУКТУРА ТА ЕЛЕКТРОННО-ТРАНСПОРТНІ ВЛАСТИВОСТІ СПОЛУКИ DyNi₅Si₃

Б. Белан¹, А. Гагор², М. Маняко¹, Б. Кужель¹

¹Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Кирила і Мефодія, 6, 79005 Львів, Україна e-mail: mykola.manyako@gmail.com;

²Institute of Low Temperature and Structure Research, Polish Academy of Sciences, P. O. Box 1410, 50–950 Wrocław, 2, Poland

Рентгенівським методом монокристала проведено уточнення кристалографічних параметрів сполуки DyNi₅Si₃ (структурний тип YNi₅Si₃, просторова група *Pnma*, символ Пірсона *оP*36, *a* = 18,7013(7), *b* = 3,7909(2), *c* = 6,6362(2) Å, *R*₁ = 0,0165, w*R*₂ = 0,0372 для 545 відбить). Структура сполуки DyNi₅Si₃ належить до тригонально-призматичного класу, KM атомів Si – тригональні призми [SiDy₂Ni₄] з трьома додатковими атомами кремнію навпроти бокових граней. Координаційний многогранник атомів Dy – 20-вершинник складу [DyDy₂Ni₁Si₆], KЧ атома Ni4 становить 15 і йому відповідає 15-вершинник складу [Ni4Dy₂Ni₈Si₅]. Координаційні многогранники решти атомів Ni – деформовані кубооктаедри (KЧ = 12) складу [Dy₃Ni₅Si₄] (атоми Ni1, 2, 5) та [DyNi₇Si₄] (атом Ni3).

Досліджено її електричні властивості. Температурна залежність електроопору добре описується формулою Блоха-Грюнайзена-Мотта з параметрами $\rho_0 \sim 5,6\cdot 10^{-2}$ мкОм·м; $\Theta_D \sim 234,8$ К; А ~ 2,2·10⁻⁹ мкОм·м/K³.

Ключові слова: кристалічна структура, Диспрозій, Нікель, Силіцій, електричні властивості.

Автори [1], використовуючи рентгенівський метод порошку, визначили належність структури сполуки DyNi₅Si₃ до структурного типу YNi₅Si₃ [2] (просторова група *Pnma*, a = 18,67(8), b = 3,790(1), c = 6,634(3) Å, R=0,089). Мета нашої праці – дослідити кристалічну структуру сполуки DyNi₅Si₃ методом монокристала.

Монокристал, придатний для рентгенівського дослідження, був екстрагований з невідпаленого сплаву складу $Dy_{7,1}Ni_{64,3}Si_{28,6}$ масою 2 г, отриманого шляхом сплавляння шихти з компактних металів чистотою >99,9 % в електродуговій печі в атмосфері очищеного аргону. Втрати після сплавляння зразка були відсутні. Гомогенізуючий відпал проводили впродовж двох місяців при 800°С.

Поміри транспортних властивостей були проведені на полікристалічному зразку, атестованому на дифрактометрі ДРОН-2,0М (проміння Fe $K\alpha$). Електричні властивості досліджені стандартним двохзондовим методом в області температур 11–310 К.

Перший етап рентгеноструктурного аналізу монокристала (камера РКВ-86, проміння Мо *K*) вказав на належність структури сполуки до ромбічної сингонії з $T_1 \approx 3,80$, $T_2 \approx 6,64$, $T_3 \approx 18,8$ Å. Близькість отриманих періодів гратки до наведених в літературі для сполуки складу DyNi₅Si₃ дала змогу припустити, що структура монокристала також належить до структурного типу YNi₅Si₃. Масив

[©] Белан Б., Гагор А., Маняко М., Кужель Б., 2017

Б. Белан, А. Гагор, М. Маняко, Б. Кужель ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2017. Випуск 58. Ч. 1

експериментальних даних для подальшого дослідження отримано на дифрактометрі КМ4 ССD. Структуру сполуки визначено за допомогою програми SHELXL-97 [3]. Кристалохімічні характеристики сполуки та деталі експерименту подано в табл. 1, координати, ізотропні та анізотропні параметри зміщення атомів – у табл. 2 та 3. У табл. 4 наведено міжатомні віддалі, розраховані до 4 Å за допомогою програми DIAMOND [4], та координаційні числа (КЧ) і координаційні многогранники (КМ) атомів. Структуру сполуки DyNi₅Si₃ та координаційні многогранники атомів зображено на рис. 1.

Таблиця .	l
-----------	---

	140.1111.11					
Структурні параметри тернарного силіциду DyNi ₅ Si ₃						
Структурний тип	YNi ₅ Si ₃					
Символ Пірсона	oP36					
Просторова група	Pnma					
Параметри комірки <i>a</i> , <i>b</i> , <i>c</i> , Å	18,7013(7), 3,7909(2), 6,6362(2)					
Об'єм комірки V , $Å^3$	470,47(3)					
Кількість формульних одиниць Z	4					
Розрахована густина D_X , г/см ³	7,628					
Коефіцієнт адсорбції, см ⁻¹	35,862					
Розмір кристала, мм ³	0,25×0,06×0,05					
Випромінювання і довжина хвилі	Μο Κα; 0,71073					
Кількість уточнюваних параметрів	56					
Уточнення	F^2					
$\theta_{\min} - \theta_{\max}$, °	3,26–27,10					
h, k, l	$-23 \le h \le 23; -3 \le k \le 3; -8 \le l \le 8$					
Загальна кількість відбить	5281					
Кількість незалежних відбить	591					
Кількість відбить з $F_{o} > 4$ sig (F_{o})	545					
Фактор достовірності $R_{\rm I}$ ($R_{\rm I}$ всі відбиття)	0,0165 (0,0196)					
wR ₂ (wR ₂ всі відбиття)	0,0372 (0,0383)					
S по F^2	1,046					

Таблиця 2

Атом	ПСТ	x	у	z	$U_{\rm ekb}, {\rm \AA}^2$
Dy	4 <i>c</i>	0,143663(13)	1/4	0,87689(4)	0,00544(11)
Ni1	4c	0,30027(4)	1/4	0,68653(12)	0,00559(18)
Ni2	4c	0,49521(4)	1/4	0,36644(12)	0,00621(18)
Ni3	4c	0,01446(4)	1/4	0,61590(11)	0,00604(18)
Ni4	4c	0,11484(4)	1/4	0,35791(11)	0,00799(19)
Ni5	4c	0,29324(4)	1/4	0,06975(12)	0,00650(18)
Si1	4c	0,41414(8)	1/4	0,0837(2)	0,0062(3)
Si2	4c	0,23769(8)	1/4	0,3793(2)	0,0057(3)
Si3	4c	0,42521(8)	1/4	0,6541(3)	0,0060(3)

Координати та ізотропні параметри зміщення атомів у структурі сполуки DyNi₅Si₃

Ί	аблиия	3
•	0000000000000000	~

	1	1 I		1 2 2 1	5 5 5 5	
Атом	$U_{11}, Å^2$	$U_{22}, Å^2$	$U_{33}, Å^2$	$U_{23}, Å^2$	$U_{13}, Å^2$	$U_{12}, Å^2$
Dy	0,00483(16)	0,00546(17)	0,00602(17)	0,000	-0,00034(10)	0,000
Ni1	0,0050(4)	0,0064(4)	0,0054(4)	0,000	0,0003(3)	0,000
Ni2	0,0060(3)	0,0062(4)	0,0064(4)	0,000	0,0004(3)	0,000
Ni3	0,0057(3)	0,0065(4)	0,0060(4)	0,000	0,0004(3)	0,000
Ni4	0,0063(4)	0,0104(4)	0,0073(4)	0,000	0,0009(3)	0,000
Ni5	0,0061(4)	0,0081(4)	0,0054(4)	0,000	0,0002(3)	0,000
Si1	0,0051(7)	0,0063(8)	0,0071(8)	0,000	0,0013(6)	0,000
Si2	0,0051(7)	0,0054(8)	0,0065(8)	0,000	-0,0008(6)	0,000
Si3	0,0052(7)	0,0067(8)	0,0061(8)	0,000	-0.0012(6)	0,000

Анізотропні параметри зміщення атомів у структурі сполуки DyNi₅Si₃

Таблиця 4

Координаційна сфера до 4 Å, координаційні числа (КЧ) та координаційні многранники (КМ) атомів у структурі сполуки DyNi₅Si₃ *

Атом	Координаційна сфера до 4 Å						КЧ	КМ
Dy1	2 Si2	2,9183(12)	2 Si1	2,9235(11)	2 Si3	2,9387(14)		
-	1 Ni3	2,9729(8)	2 Ni1	2,9857(6)	2 Ni5	3,0232(6)		
	1 Ni5	3,0762(8)	1 Ni1	3,1896(8)	2 Ni2	3,2160(6)	18	[Ni12Si6]
	1 Ni4	3,2373(8)	1 Ni2	3,2571(8)	1 Ni4	3,4860(8)		
	1 Si2	3,7411(14)	1 Si2	3,7694(14)	2 Dyl	3,7909(2)		
Ni1	1 Si3	2,3464(17)	1 Si2	2,3509(16)	2 Si2	2,3944(10)		
	1 Ni5	2,5465(11)	2 Ni5	2,6929(8)	2 Ni4	2,7215(8)	12	
	2 Dy1	2,9857(6)	1 Dy1	3,1896(8)	1 Sil	3,3885(16)	12	$[Dy_{31}x_{15}x_{14}]$
	2 Ni1	3,7909(2)						
Ni2	1 Si3	2,3147(20)	1 Si1	2,4123(16)	2 Si3	2,4138(10)		
	2 Ni3	2,5278(7)	2 Ni2	2,6014(8)	1 Ni4	2,6873(11)	12	
	2 Dy1	3,2160(6)	1 Ni3	3,2211(11)	1 Dy1	3,2571(8)	13	$[Dy_3] [0.514]$
	1 Ni3	3,4541(11)	2 Ni2	3,7909(2)	2 Sil	3,9230(14)		
Ni3	1 Si3	2,2618(19)	1 Si1	2,2966(16)	2 Si1	2,3284(10)	12	
	2 Ni3	2,5003(7)	2 Ni2	2,5278(7)	1 Ni4	2,5407(10)		
	1 Dy1	2,9729(8)	2 Ni4	3,0773(8)	1 Ni2	3,2211(11)	12	
	1 Ni2	3,4541(11)	2 Si3	3,7759(18)	2 Ni3	3,7909(2)		
Ni4	1 Si2	2,3018(17)	2 Si3	2,4460(13)	2 Si1	2,4762(10)	15	[Dy ₂ Ni ₈ Si ₅]
	1 Ni3	2,5407(10)	1 Ni2	2,6873(11)	2 Ni1	2,7215(8)		
	2 Ni5	2,9196(8)	2 Ni3	3,0773(8)	1 Dy1	3,2373(8)		
	1 Dy1	3,4860(8)	1 Si1	3,7733(17)	2 Ni4	3,7909(2)		
	1 Ni5	3,8455(11)						
Ni5	1 Si1	2,2629(17)	1 Si2	2,3020(16)	2 Si2	2,3505(9)		
	1 Ni1	2,5465(11)	2 Ni1	2,6929(8)	2 Ni4	2,9196(8)	10	
	2 Dy1	3,0232(6)	1 Dy1	3,0762(8)	1 Si3	3,7013(20)	12	$[Dy_{31}x_{15}x_{14}]$
	2 Ni5	3,7909(2)	1 Nil	3,8455(11)				
Si1	1 Ni5	2,2629(17)	1 Ni3	2,2966(16)	2 Ni3	2,3284(10)		
	1 Ni2	2,4123(16)	2 Ni4	2,4762(10)	1 Si3	2,8584(24)		
	2 Dy1	2,9235(11)	1 Nil	3,3885(16)	2 Si2	3,6735(18)	10	Dv Ni Sil
	1 Ni4	3,7733(17)	2 Sil	3,7909(2)	1 Si3	3,7909(24)	10	[Dy21v1731]
	1 Si2	3,8389(21)	2 Si1	3,8910(18)	2 Ni2	3,9230(14)		
	2 Si3	3,9556(19)						

Б. Белан, А. Гагор, М. Маняко, Б. Кужель ISSN 2078-5615. Вісник Львівського університету. Серія хімічна. 2017. Випуск 58. Ч. 1

127

						3	Закін	чення табл. 4
Si2	1 Ni4	2,3018(17)	1 Ni5	2,3020(16)	2 Ni5	2,3505(9)		
	1 Ni1	2,3509(16)	2 Ni1	2,3944(10)	2 Dy1	2,9183(12)		
	2 Si1	3,6735(18)	1 Dy1	3,7411(14)	1 Dy1	3,7694(14)	9	[Dy ₂ Ni ₇]
	2 Si2	3,7909(2)	1 Sil	3,8389(21)	4 Si2	3,8490(16)		
	2 Si3	3,8868(19)	1 Si3	3,9527(22)				
Si3	1 Ni3	2,2618(19)	1 Ni2	2,3147(20)	1 Ni1	2,3464(17)		
	2 Ni2	2,4138(10)	2 Ni4	2,4460(13)	1 Si1	2,8584(24)		
	2 Dy1	2,9387(14)	1 Ni5	3,7013(20)	2 Ni3	3,7759(18)	10	[Dy ₂ Ni ₇ Si]
	2 Si3	3,7909(2)	1 Sil	3,7909(24)	2 Si2	3,8868(19)		
	2 Si3	3,9498(21)	1 Si2	3,9527(22)	2 Sil	3,9556(19)		

* Курсивом показано атоми, які не включені до складу координаційних многогранників.

Рис. 1. Елементарна комірка сполуки DyNi5Si3 та координаційні многогранники атомів

Згідно з [2] структура сполук RNi_5Si_3 належить до тригонально-призматичного класу [5], КМ атомів Si – тригональні призми [SiR₂Ni₄] з трьома додатковими атомами кремнію навпроти бокових граней. Координаційний многогранник атомів R - 20-вершинник складу [$RR_2Ni_2Si_6$], подібний до КМ атома Th в структурі Th₂Zn₁₇ [6]. KЧ атома Ni4 становить 15 і йому відповідає 15-вершинник складу [$Ni^4R_2Ni_8Si_5$], подібний до KM атома Ti в структурі TiNiSi [7]. Координаційні многогранники решти атомів Ni – деформовані кубооктаедри (KЧ = 12) складу [$R_3Ni_5Si_4$] (атоми Ni1, 2, 5) та [RNi_7Si_4] (атом Ni3). Результати праці [1] стосовно величин координаційних чисел та складу координаційних многогранників загалом збігаються з такими в праці [2], лише для атома Dy автори [1] наводять значення 18 (KM [DyDy₂Ni₁₀Si₆]), а також для атомів Ni3 та Ni4 координаційні числа зменшені (10 та 11 проти 12 і 15; KM [Ni³DyNi₅Si₄] та [Ni⁴ $R_2Ni_4Si_5$]). Згідно з результатами обох досліджень контакти Si–Si у с100 полуках зі структурою YNi₅Si₃ відсутні.

Результати нашої праці стосовно кількісного та якісного складу координаційних многогранників атомів у сполуці $DyNi_5Si_3$ відрізняються від результатів праць як [1], так і [2]. Враховуючи атомні радіуси елементів ($Dy - r_a = 1,775$ Å; Ni – $r_a = 1,24$ Å; Si – $r_a = 1,34$ Å) в координаційний многогранник атома Dy, ми не включили два однойменних атома на відстані 3,7909 Å, оскільки на меншій віддалі знаходяться два атоми Si ($\delta = -3,75$ Å; табл. 4) і KM атома Dy описується формулою [$Dy^1Ni_{12}Si_6$] (KЧ = 18). Координаційні многогранники атомів Ni аналогічні таким у праці [2], за винятком KM атома Ni2, у склад якого входить ще один атом нікелю ([Ni²Dy₃Ni₆Si₄], KЧ = 13).

Основною відмінністю наших результатів порівняно з результатами [1] та [2] є наявність у структурі сполуки контактів між атомами Si1 та Si3. Віддаль між атомами Si1 та Si3 становить 2,858(2) Å і є меншою за віддаль між атомами Si1/Si3 та атомами Dy (2,924(1)/2,939(1) Å), які належать до складу тригональних призм [Dy₂Ni₇] довкола атомів Si. Згідно з [1] та [2] простежується зворотна картина – віддалі між атомами Si становлять 3,080 Å [1] та 2,933 Å [2] і є більшими за $\delta_{Dy-Si1(Si3)} = 2,91(2,73)$ Å (для DyNi₅Si₃ [1]) та $\delta_{U-Si} = 2,91$ Å (для UNi₅Si₃ [2]).

Внаслідок цього координаційний многогранник у вигляді тригональної призми $[Dy_2Ni_7]$ з трьома додатковими атомами зберігається лише у атома Si2, а координаційні многогранники інших двох атомів Si описуються формулою $[Dy_2Ni_7Si]$ (тригональна призма з чотирма додатковими атомами).

Отриманий результат, очевидно, можна пояснити більш точними умовами експерименту ([1] – дифрактометричне дослідження методом порошку; [2] – дослідження монокристала фотометодом).

Результати рентгенівського дослідження полікристалічного зразка підтвердили існування сполуки DyNi₅Si₃ (a = 18,676(3), b = 3,7888(5), c = 6,6260(9) Å, $R_{\rm B} = 0,1497, R_{\rm P} = 0,0512, R_{\rm WP} = 0,0701$).

На рис. 2 наведено температурну залежність питомого електроопору для сполуки DyNi₅Si₃. Як бачимо з рисунка, температурна залежність питомого електроопору свідчить про металічний характер провідності за відносно невисоких абсолютних значень питомого електроопору дослідженого сплаву ($\rho_{290 \ K} = 71,6 \ MkOM \cdot CM$; $\rho_{290 \ K} / \rho_{11 \ K} = 71,6 \ MkOM \cdot CM / 5,57 \ MkOM \cdot CM$). Незначна нелінійність температурної залежності питомого електроопору за вищих температур свідчить про те, що окрім розсіювання на фононах ґратки, існує додатковий механізм, який можна пояснити процесом розсіювання *s*-*d* провідних електронів перехідного металу. Апроксимувати цю температурну залежність, з незначною нелінійністю, можна за допомогою формули Блоха–Грюнайзена–Мотта (Bloch–Grüneisen–Mott) [8]:

$$\rho(T) = \rho_0 + 4RT \left(\frac{T}{\Theta_D}\right)^{4\Theta_D/T} \int_0^{4\Theta_D/T} \frac{x^5 dx}{(e^x - 1)(1 - e^x)} - AT^3,$$

де ρ₀ – температурно незалежна складова опору, що містить дві складові – розсіювання електронів провідності на дефектах кристалічної ґратки (залишковий опір) та розсіювання, що пов'язане зі спіновим розвпорядкуванням за наявності розвпорядкованих магнітних моментів.

Другий член формули описує розсіювання носіїв на фононах кристалічної гратки, де R – температурно незалежна константа електрон-фононної взаємодії, $\Theta_{\rm D}$ – температура Дебая.

128

Третій член формули описує процеси міжзонного розсіювання Моттівського типу.

Розрахунок отриманих експериментальних результатів за допомогою вищезгаданої формули дає такі параметри:

 $ρ_0 \sim 5,6 \cdot 10^{-2}$ MKOM·M; $Θ_D \sim 234,8$ K; A ~ 2,2 · 10⁻⁹ MKOM·M/K³.

В інтервалі температур 11–300 К особливості температурної залежності електроопору, що пов'язані з можливим фазовим переходом антиферомагнітного впорядкування в підгратці рідкісноземельного елементу, не простежувалися. Про таку можливість свідчить від'ємне значення парамагнітної температури Кюрі = –27 К [1].

Рис. 2. Температурна залежність питомого електроопору для сполуки DyNi₅Si₃

- Бодак О., Гореленко Ю., Яровець В. Кристалічна структура і деякі фізичні властивості сполук RNi₅Si₃ (R = Y, Gd, Tb, Dy, Ho, Er, Tm, Yb, Lu) та твердого розчину Y(Fe_xNi_{1-x})₅Si₃ // ФХТТ. 2003. Т. 4. С. 401–403.
- 2. Аксельруд Л. Г., Яровец В. И., Бодак О. И. и др. Кристаллическая структура соединений YNi₅Si₃ и UNi₅Si₃ // Кристаллография. 1976. Т. 21. № 2. С. 383–386.
- 3. Sheldrick G. M., A short history of SHELX // Acta Crystallogr. A64 (2008) 112–122.
- Pennington W. T. DIAMOND Visual Crystal Structure Information System // J. Appl. Cryst. 1999. Vol. 32. Pt. 5. P. 1028–1029.
- 5. *Крипякевич П. И.* Структурные типы интерметаллических соединений: [монография]. М.: Наука, 1977. 288 с.
- Florio J. V., Baenziger N. C., Rundle R. E. Compounds of thorium with transition metals. II. Systems with iron, cobalt and nickel // Acta Crystallogr. 1956. Vol. 9. P. 367–372.
- 7. Shoemaker C. B., Shoemaker D. P. A ternary alloy with PbCl₂-type structure: TiNiSi(*E*) // Acta Crystallogr. 1965. Vol. 18. P. 900–905.
- 8. *Mott N. F., Jones H.* The Theory of the Properties of Metals and Alloys. Oxford: University Press, 1958.

129

CRYSTAL STRUCTURE AND ELEKTRONIC-TRANSPORT PROPERTIES OF THE COMPOUND DyNi₅Si₃

B. Belan¹, A. Gagor², M. Manyako¹, B. Kuzhel¹

¹Ivan Franko National University of Lviv, Kyryla & Mefodiya Str., 6, 79005 Lviv, Ukraine e-mail: mykola.manyako@gmail.com;

²Institute of Low Temperature and Structure Research, Polish Academy of Sciences, P. O. Box 1410, 50–950 Wrocław, 2, Poland

Complete crystal structure refinement for the compound $DyNi_5Si_3$ was carried out by means of X-ray single crystal diffraction: structure type YNi_5Si_3 , space group *Pnma*, Pearson symbol *oP36*, a = 18.7013(7), b = 3.7909(2), c = 6.6362(2) Å, $R_1 = 0.0165$, $wR_2 = 0.0372$ for 565 reflections. The crystal structure of the compound $DyNi_5Si_3$ is characterized by trigonal-prismatic coordination of the Si atoms, which are at the centers of trigonal prisms of composition $[Dy_2Ni_4]$ with three additional Si atoms at front of rectangular faces (coordination number 9). The coordination polyhedra of Dy atoms are 20-vertexes of composition $[DyD_2Ni_{12}Si_6]$. Around Ni atoms two types of coordination polyedra are observed: 15-vertexes $[Dy_2Ni_8Si_5]$ (site Ni4) and deformed cubooctahedra (coordination number 12) of compositions $[Dy_3Ni_5Si_4]$ (sites Ni1, Ni2, Ni5) and $[DyNi_7Si_4]$ (site Ni3).

The electrical properties of the compound $DyNi_5Si_3$ were investigated. The temperature dependence of the electrical resistivity of this compound exhibits the description by the Bloch-Grüneisen (Bloch–Grüneisen–Mott) with following parameters: $\rho_0 \sim 5.6 \cdot 10^{-2} \text{ m}\Omega \cdot \text{m} \text{ (mkOm} \cdot \text{m}); \Theta_D \sim 234.8 \text{ K}; \text{ A} \sim 2.2 \cdot 10^{-9} \text{ m}\Omega \cdot \text{m}/\text{K}^3$ (mkOm·m/K³).

Key words: crystal structure, Dysprosium, Nickel, Silicon, electrical properties.

Стаття надійшла до редколегії 01.11.2016 Прийнята до друку 04.01.2017